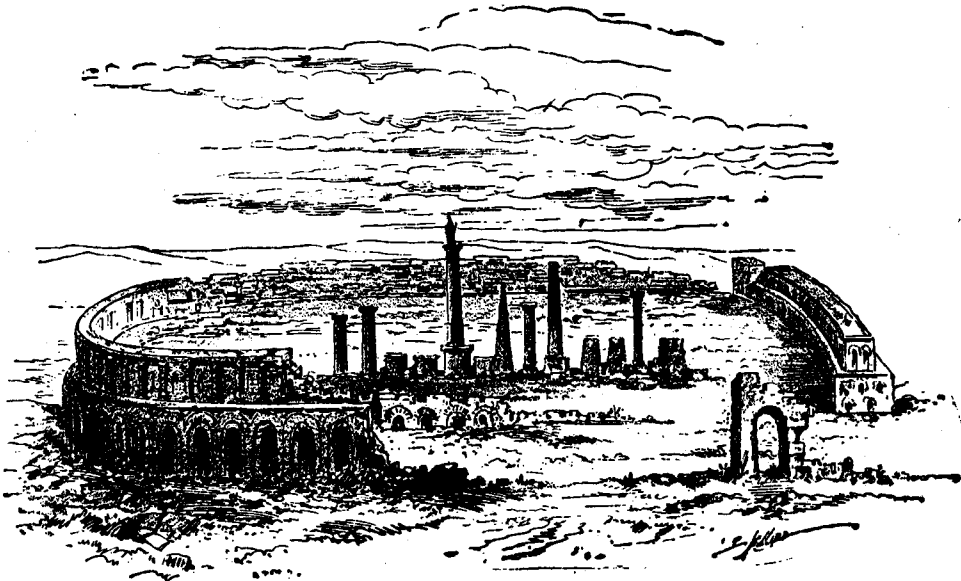

τῇ οἰκουμένῃ», καὶ ἄλλαι ὁμοίαι εὐχαί· ὁ δὲ γραμματεὺς προσέθηκεν· «ὑπὲρ τῆς ἐορτῆς τῆς ἡμετέρας εὐτυχοῦς βασιλείας ἀνὰ πέντε νομισμάτων καὶ λίτραν ἀργύρου ὑμῖν κατὰ χάσμα (ἀντὶ τοῦ ἀνωτέρω κατὰ βούκαν) δωρήσομαι». Τότε παρὰ πάντων ἐκράγη· «Χριστιανὸν βασιλέα ὁ Θεὸς φυλάξοι· αὐταὶ κοινὰ εὐχαὶ τῆς οἰκουμένης»· καὶ τὰ τούτοις παρόμοια, ἐπειπόντος δὲ τοῦ αὐτοκράτορος «ὁ Θεὸς μεθ' ὑμῶν», τὰ λοιπὰ ἐγένοντο ὡς καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ Ἀναστασίου ἀναγορεύσεως.

Ἐπὶ δὲ τῆς μακεδονικῆς δυναστείας, ἐπειδὴ ἐκλογή δὲν ἐγένετο, οὐδεμία ὑπῆρχε χρεία νὰ ζητηθῇ ἡ συναίνεσις τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ δήμου· ὥστε ἡ ἀναγορεύσις ἦτο

Ὁ Ἱππόδρομος τῆς Κωνσταντινουπόλεως οἷος ἐσφίετο μέχρι τοῦ ΙΕ' αἰῶνος.
(βλ. σελ. 18)

ἀπληλαγμένη τῶν δραματικῶν τούτων περιπετειῶν καὶ ἐτελεῖτο ὁμαλότερον καὶ τυπικότερον, ἂν καὶ οὐχ ἦτον μεγαλοπρεπῶς. Οἱ συγκλητικοὶ καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς βασιλικῆς φρουρᾶς κατελάμβανον ἐν στολῇ διάφορα ὄρισμένα μέρη τῶν ἀνακτόρων, ἵνα ὑποδεχθῶσι καὶ συνοδεύσωσι τὸν νέον βασιλέα. Καὶ ἀφοῦ τὰ πάντα ἠτοιμάζοντο ἐξήρχετο οὗτος ἀπὸ τοῦ τμήματος τῶν ἀνακτόρων τοῦ ὀνομαζομένου Ἀὐγουστέως, φορῶν σκαραμάγγιον (στρατιωτικὸν μανδύαν) καὶ σαγίον περφυροῦν (στρατιωτικὸν ὠσαύτως ἱμάτιον), ἐν συνοδίᾳ τῶν κοιτωνιτῶν, καὶ προέβαινε μέχρι τοῦ Ὀνόποδος, ἄλλου τῶν ἀνακτόρων τμήματος· ἐκεῖ περιέμενον οἱ πατρίκιοι καὶ ἐγένετο ἡ πρώτη ἐπίσημος ὑποδοχή, ἧ, καθὼς ἔλεγον τότε, δοχή. Ὁ τῆς καταστάσεως (ὁ τελετάρχης) ἐκράζε «κελεύσατε», οἱ δὲ πατρίκιοι ἐπηύχοντο «εἰς πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς χρόνους». Ἐκεῖθεν ὁ βασιλεὺς συνοδευόμενος ἤδη καὶ ὑπὸ τῶν πατρικίων προέβαινε μέχρι τοῦ μεγάλου κοινοιστωρίου, ἧτοι τῆς μεγάλης αἰθούσης, ὅπου συνεκροτοῦντο αἱ συνεδριάσεις τῆς συγκλήτου καὶ ὅπου περιέμενον οἱ ὑπάτοι καὶ οἱ συγκλητικοί. Ἐνταῦθα ἀφικόμενος ὁ βασιλεὺς ἴστατο ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τοῦ θρόνου, πατρίκιοι δὲ καὶ συγκλητικοὶ πίπτοντες προσεκύνουν αὐτόν· καὶ ἀφοῦ ἀνίσταντο, ἔνευεν ὁ δεσπότης εἰς τὸν πραιπόσιτον, ὁ δὲ πραιπόσιτος εἰς τὸν σιλεντιάριον. καὶ ὁ σιλεντιάριος ἔλεγε «κελεύσατε»· πάντες δὲ ἐπηύχοντο «εἰς